

Súd: Okresný súd Žilina  
Spisová značka: 2C/309/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114227692  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik  
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114227692.1

## Rozhodnutie

Okresný súd v Žiline v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, Teplická 7434/147, Piešťany, proti odporcovi: R. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, Y. nad Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Čadca, Fraňa Kráľa 2080, IČO: 42388911, právne zastúpený: STEHURSA & partners, s.r.o., so sídlom Dolný Val 574/7, Žilina, o zaplatenie 777,56 Eur s prísl., takto

### rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 214,58 Eur, a to na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka STEHURA & partners, s.r.o., Advokátska kancelária, č.ú: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia istiny vo výške 777,56 Eur s príslušenstvom. Svoj návrh zdôvodnil v podstate tým, že s odporcom uzavrel ešte v roku 2007 úverovú zmluvu, ktorej súčasťou bol aj dohoda zmluvných strán o uzatvorení úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany odporcu. Odporca prostredníctvom úverovej karty čerpal poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 1.460,28 Eur. Odporca porušil zmluvne dohodnuté podmienky vzťahujúce sa k riadnemu a včasnému splácaniu poskytnutého úveru a dostal sa s úhradou svojho zmluvného záväzku do omeškania. Doposiaľ navrhovateľovi vrátil len 738,97 Eur. Z uvedeného dôvodu žiadal zaplatiť istinu, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 146,12 Eur a úrok z omeškania vo výške 9% ročne.

Odporca ostal v konaní nečinný.

Do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, a to Združenie na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník žiadal návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť. Vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na to, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny titulom revolvingového úveru, ktorý odporcovi poskytol na základe zmluvného dojednania obsiahnutého v závere textu zmluvy. Predmetná zmluva a jej koncepcia vlastne vnucuje uzatvorenie zmluvy okrem jednorazového úveru v podobe spotrebiteľského úveru aj uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Vedľajší účastník sa domnieva, že takýto právny úkon je neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 O.z. Je toho názoru, že navrhovateľ vlastne núti na uzatvorenie takejto zmluvy bez toho, aby uviedol podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj výšku úroku a údaje o RPMN, ďalších poplatkov a podobne tak, ako to ustanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch. V závere poukázal aj na rad rozhodnutí v obdobných veciach, napr. rozhodnutie Krajský súd Prešov sp. zn. 11Co/106/2012, rozsudok KS Žilina 10Co/109/2012.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý sa písomne ospravedlnil a požiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, vypočul odporcu, vedľajšieho účastníka na strane odporcu, oboznámil sa s rozsudkom KS v Žiline 9Co/122/2015, úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou k splateniu celého úveru, stanovami Združenia na ochranu spotrebiteľa a zistil nasledovné:

Dňa 26.10.2007 navrhovateľ a odporca uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit. Súčasťou tejto písomnej úverovej zmluvy bola aj dohoda zmluvných strán o uzatvorení úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany odporcu. Odporca prostredníctvom úverovej karty čerpal poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 1.460,28 Eur.

Predmetom sporu je teda zaplatenie istiny v sume 777,56 Eur s príslušenstvom.

Navrhovateľ sa pojednávania nezúčastnil, poukázal na svoj písomný návrh. Z tohto okrem iného ešte vyplýva, že odporca podpisom úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdil, že bol s nimi oboznámený, rovnako ako potvrdil oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj sadzobník poplatkov. V súvislosti s písomnou formou úverovej zmluvy poukázal aj na skutočnosť, že tak, ako žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, tak ani žiaden právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis. Revolvingový úver je podľa jeho názoru dlhodobý, opakovateľný, obnoviteľný úver. Držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Pri tomto úvere je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou klient sporí čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať, a to bez zbytočných „papierovačiek“. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že spoločnosť a ani spotrebiteľ nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, pretože pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola pôvodne 1.000 Eur.

Na samotnom pojednávaní odporca bol ochotný zaplatiť uvedenú sumu v primeraných mesačných splátkach, pretože nemá dostatok finančných prostriedkov.

Vedľajší účastník na strane odporcu na samotnom pojednávaní dôvodil, že revolvingová zmluva bola uzatvorená ako sekundárny právny úkon. Je nepochybné, že bola s odporcom uzatvorená normálna úverová zmluva, na základe ktorej si kupoval tovar, avšak v tomto prípade navrhovateľ v rámci jednej úverovej zmluvy podstrčil odporcovi premyslene aj zmluvu o revolvingovom úvere. Odporca v tom čase kupoval tovar. V obchode bol sústredený na kúpu konkrétneho tovaru, nevenoval pozornosť tomu, čo bolo písané malými písmenkami na spodku danej zmluvy, že podpisom uzatvára aj zmluvu o revolvingovom úvere. Z tohto dôvodu sa vedľajšiemu účastníkovi táto činnosť navrhovateľa javila ako nekalá obchodná praktika a mal za to, že táto zmluva o revolvingovom úvere nebola uzatvorená platne, hlavne nebola dodržaná písomná forma a vôľa, hlavne vôľa odporcu ako účastníka právneho stavu vstúpiť do takéhoto právneho vzťahu. Na margo samotnej revolvingovej zmluvy uviedol, že táto nespĺňa viaceré ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, neobsahuje žiadnu úrokovú sadzbu. V takomto prípade zákon to sankcionuje tým, že veriteľ nemôže požadovať žiaden úrok. V konkrétnom prípade však odporca zaplatil viac ako mal, a preto žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť.

Súd po oboznámení sa s predmetnou úverovou zmluvou uvádza nasledovné:

Súd posudzoval konkrétny prípad v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné treba rozviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona, ak od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Ustanovenie § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by totiž neprímerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške.

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Aj keď zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nestanovoval uvedenie výšky úroku ako samotnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, povinnosť uvádzať aj túto náležitosť vyplýva z ust. § 4 ods. 2 písm. a/ ako aj z ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Pokým súd skúmal predmetnú úverovú zmluvu tak zistil, že táto neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istiny, úroku a iné poplatky, ani samotnú výšku úroku, ktorú mal odporca splácať ako odmenu navrhovateľovi za poskytnutie úveru. Dokonca ani v úverových zmluvných podmienkach, na ktoré v zmluvách poukazuje ako na svoju súčasť, nie je uvedená žiadna úroková sadzba. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a rozhodne nepostačuje, ak úrok je zahrnutý do jednej splátky spolu s istinou a poplatkami. Z ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva pre veriteľa povinnosť akúkoľvek odplatu spojenú s poskytnutím úveru výslovne uviesť do textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Čo sa týka uzatvorenia samotnej úverovej zmluvy súd uzatvára:

Je zrejmé, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 777,56 Eur titulom revolvingového úveru, ktorý odporcovi poskytol na základe zmluvného dojednania obsiahnutého v závere textu zmluvy. Predmetná zmluva a jej koncepcia vlastne vnucuje uzatvorenie zmluvy okrem jednorazového úveru v podobne spotrebiteľského úveru aj uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Odporca podpisom, hoci tento úver nežiadal, dostal aj spotrebiteľský úver na neobmedzenú dobu. S poukazom na uvedené sa súdu javí takýto právny úkon navrhovateľa zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru ako neplatný s poukazom na § 37 ods. 1 O.z.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli súčasťou zmluvných rokovaní účastníkov, boli presne uvedené v zmluve, ktorá musí mať písomnú formu. Aj podľa názoru súdu v konkrétnom prípade nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy ako to požaduje § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú navrhovateľ poukazuje, aj z tohto dôvodu neplatná, rovnako aj podľa ust. § 40 ods. 1 O.z.

Navrhovateľ vlastne vnútil uzatvorenie takejto zmluvy bez toho, aby uviedol podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako výšku úroku, údaj o RPMN, ďalších poplatkov a podobne tak, ako to ustanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Ak navrhovateľ mal záujem uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere, mohol túto skutočnosť riadne uviesť na hlavnom tlačive riadne veľkým čitateľným písmom. Ďalej súd poukazuje na to, že text tejto časti zmluvy (týkajúcej sa dohody o revolvingovom úvere) je písaný takým malým písmom, že je skoro voľným okom nečitateľný a týka sa to nielen textu úverovej zmluvy, ale aj úverových zmluvných podmienok navrhovateľa. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nieto ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúceho na neho ako spotrebiteľa a dlžníka. Samotné úverové zmluvné podmienky navrhovateľa sú vyhotovené ešte menším písmom a tiež dávajú sotva minimálnu možnosť oboznámiť sa s ich obsahom.

Podľa názoru súdu navrhovateľ týmto postupom jednoznačne využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu odporcu, keď mu nanútil podpísať jednú zmluvu podpísať ďalšiu zmluvu, navyše bez bližšie dohodnutých podmienok, iba s odkazom na úverové podmienky navrhovateľa. Znova to súd opakuje, ak odporca chcel získať od navrhovateľa úver, musel podpísať aj zmluvu o revolvingovom úvere, o ktorú nemusel mať záujem. Takéto dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere I., II. nemá charakter individuálneho dojednania v zmysle § 53 ods. 1, 2 Obč. zákonníka, pričom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Zmluvné dojednania týkajúce sa revolvingového úveru I. II. naplňujú pojmové znaky neprijateľnej podmienky definovanej v ust. § 53 ods. 1 O.z. a toto dojednanie je tak v zmysle § 53 ods. 5 O.z. neplatné.

Ďalšie nároky požadované navrhovateľom pozostávajúce zo zmluvného úroku, poplatku za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, sankčného úroku a mesačného poplatku za vedenie účtu sa viažu na existenciu zmluvy o revolvingovom úvere, keďže vyplývajú z tohto zmluvného vzťahu. Keďže predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatným právnym úkonom, táto neplatnosť sa odráža aj v tom, že nemožno vymáhať ďalšie nároky vyplývajúce z tejto neplatnej zmluvy.

Z pripojenej špecifikácie čerpania revolvingového úveru, splátok a úhrad je zrejmé, že odporca uhradil navrhovateľovi do dnešného dňa sumu až 1.759,04 Eur, pričom ako vyplýva z návrhu, navrhovateľ poskytol revolvingový úver, finančné prostriedky odporcovi vo výške 1.463,28 Eur. Z tohto prehľadu je zrejmé, akým spôsobom čerpal odporca finančné prostriedky prostredníctvom výberu z bankomatu. Čo sa týka samotných úhrad súd registruje z tohto prehľadu 9 splátok po 26,56 Eur, t.j. spolu 238,95 Eur, ďalej 29 splátok po 40 Eur, čo je 1.160 Eur a potom 4 splátky po 80 Eur, čo je 320 Eur. Podľa uvedeného teda odporca zaplatil navrhovateľovi 1.718,95 Eur. Z rekapitulácie, ktorú predložil súdu navrhovateľ vyplýva, že tento si splátky, ktoré mu boli zaslané, účtoval ako úrok vo výške 828,50 Eur ako ďalšie poplatky výbery z bankomatu, poplatok za výpis z účtu a úrok za hotovostné transakcie. Súd sa nemohol stotožniť s takouto rekapituláciou, nepochybne bolo zistené, že vyčerpal odporca 1.460,28 Eur, ale navrhovateľovi uhradil sumu 1.718,95 Eur. Vzhľadom na uvedené súd jeho návrh v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. V tomto konaní bol úspešný odporca, preto vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bránil práva odporcu, priznal súd náhradu trov konania. Právny zástupca si vyčíslil úkony nasledovne:

- príprava, prevzatie 51,45 Eur,
  - vyjadrenie k písomnému návrhu 51,45 Eur,
  - zastupovanie na pojednávaní 51,45 Eur,
  - 2x režijný paušál po 8,04 Eur a 1x po 8,39 Eur, čo je 24,47 Eur.
- Spolu 178,82 Eur + 20% DPH 20% (35,76)= 214,58 Eur.

Súd preskúmal takto vyčíslené trovy vedľajšieho účastníka a musel konštatovať, že tieto boli vyčíslené v súlade s vyhl. MS SR o odmenách a náhradách advokátov a potom ich priznal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Čo sa týka odporcu, tento bol vyzvaný, aby si uplatnil svoje trovy konania, avšak v stanovenej lehote tak neurobil, a preto mu súd trovy konania nepriznal.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach ( § 42 ods. 3 ), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona ( zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov ); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci ( zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov ).